

Kedves Olvasó,

Feltehetőleg azért nyitottad meg ezt az élménybeszámolót, mert érdekel, hogy milyen is lehet Erasmus ösztöndíjjal külföldön tanulni. Röviden és tömören azt tudom mondani, ha megvan a lehetőséged rá, nagy butaság lenne kihagyni!

Személy szerint én a németországi Ulm városában tanultam, az ottani főiskolán (Hochschule Ulm). A kezdeti papírmunkák, hogy kijussunk, és minden tárgyunk rendben legyen, az jó sok időt és energiát felemésztett, de váltig állítom, hogy megérte! Gondolok itt az egyéni tanrendek kérvényezésére, minden tanár megkeresésre, megbeszélni, hogy milyen követelményeket kell teljesítened, hogy meglegyen a tantárgy, ilyenek. Az én esetemben a probléma forrása az volt, hogy én mindenféleképp Németországban szerettem volna tanulni, hogy elkezdjem a német nyelvet tanulni. Viszont a németországi partneriskolák közül csak kevés ajánl angol nyelvű képzést, ezért esett a választásom Ulm-ra. A program, amiben részt vettem, az International Electrical Engineering Program (IEEP) volt, aminek adott tantárgyai vannak. Ezek a tantárgyak viszont nem teljesen fedték az otthoni tantárgyaimat, mivel Automatika szakirányon belül Épület és Közműautomatizálás modulon, a 6. félévemnél jártam. Ebből kifolyólag az otthoni tantárgyaimat is teljesítenem kellett, ami első hangzásra lehetetlennek tűnik, de hidd el, NEM AZ! Nem mondom, nem volt könnyű, de a tanárain készségesen segítettek abban, hogy megadják a módját a tantárgyaim teljesítésére. Volt, amiből vizsgaidőszakban, volt hogy Skype-on, és volt hogy a következő félév regisztrációs hetén vizsgáztam. Illetve a laborfoglalkozásokat a félévet megelőzően, a távoktatásos hallgatókkal együtt teljesítettem.

Na de hogy nehogy elriasszalak az egésztől, jöjjön a dolgok szépsége. Március elején érkezünk Ulm városába, Megyeri István kollegámmal indultunk neki a nagy kalandnak. Meglepően sokan voltunk magyarok kint ebben a szemeszterben (kb. 10-en), aminek annyira nem örültem, mert a kelleténél többet beszélünk az anyanyelvünkön, de próbáltunk odafigyelni, hogy ha társaságban vagyunk, az angol legyen a társalgási nyelv. Olyan szempontból jó volt, ha bármi problémánk volt, vagy valamit nem értettünk, tudtuk segíteni egymást. Szóval megérkeztünk vonattal az Ulmi vonatállomásra (Ulm Hbf), reggel valamivel 9 előtt, mert az éjszakai magyar vonattal mentünk, ami kb. 60€-ba került. Ha teheted, ne ezt válaszd, nagyon kényelmetlen volt, spórolás miatt választottuk ezt, de ha szerencséd van, olcsóbban megkapod az osztrák RailJet-re (RJ) a jegyet, ami klasszisokkal jobb. Miután odaértünk, a suliból jöttek értünk kisbusszal, hogy elvigyenek a kollégiumunkba, és hogy elmondják az első instrukciókat. Amint megérkeztünk a szállásra, ami a Syrlinstraße 8 alatti kóli volt, megmutatták a szobáinkat, és kiemelték, hogy semmiképp ne hagyjuk ki a hétfő esti MoBar bulikat, főleg ne az elsőt, mert minden érkező nemzetközi diák ott lesz. Ez a hely a Gutenbergstraße-i kóli alagsorában van, nagyon pofás, és szinte törzshelyként jártunk oda (és nagyon olcsó is!). Én ezen a hétfő estén találkoztam először a buddymmal, aki egy nagyon kedves és aranyos vietnámi származású német lány volt, és olyannyira megkedveltük egymást, hogy mióta kiérkeztem, gyakorlatilag 1 hónap sem telt el, és azóta boldog párkapcsolatban élünk. Ez a szál sokat dobott a kint töltött időmön.

Az első pár nap az ügyek intézésével, és Ulm megismerésével telt, körbejártuk a várost, köztük a legnagyobb látványosságot is, ami a Münster. Ez a székesegyház a maga 162 méteres tornyával a világ legnagyobb katolikus templomtornya jelenleg, amíg el nem készül a Barcelonai Sagrada Familia. A székesegyházi előtti tér, vagy a városháza kiváló találkozási pont, mivel ez a városközpont, és a tömegközlekedés központja is. Segítettek nekünk minden papírmunkát intézni, Sparkasse bankszámlát nyitni, beszerezni az intenzív német kurzushoz a tankönyveket, SIM kártyát vásárolni, stb. Kaptunk egy szemeszterbérletet ajándékba a várostól, ami tök jó, mert amúgy nem egy olcsó mulatság.

Ezeket követően megkezdődtek az intenzív német nyelvi kurzusok, és korábban soha nem tanultam németet, a legelső szintről kezdtem, és nagyon tetszett. Jó tanáraink voltak, és valahogy az érzésem is megvolt hozzá, könnyen tanultam. 10 alkalom volt összesen, napi 6 órában, nagyon megérte. Megyeri István kollégám tanult már korábban németet, de neki is nagyon jól jött ez a felkészítő. Ezt egy vizsgával zártuk le, és külön tantárgyként erre is kaptunk kreditet. A kurzus arra is jó volt, hogy megismerjük az összes nemzetközi diákot közelebbről is. Voltak koreai, mexikói, finn, spanyol, kínai, perui, dél-

afrikai, bolgár osztálytársaink is. Következett egy közel 2 hetes szünet, amikor mindenki elutazott valahova, ezért hát mi is ezt tettük. Lehetőségünk volt olcsó repülőjeggyel Portugáliába kimenni, ahol 3 kollégánk volt Erasmus féleven. A másfél hét nagy részét Portóban töltöttük, itt tanultak, aztán amikor nekik is szünet volt, béreltünk autót, és bejártuk a délebbi részt is, Lisszabon, Portimao. Egy felejthetetlen élménnyel gazdagodtunk, és gyönyörű helyeken jártuk.

Visszaérkezésünk után, április elején végre elkezdődött a rendes félévünk. Választottunk projekt munkát, én a perui sráccal dolgoztam együtt. A többi tantárgy is érdekes volt, de nekem a projekt munka tetszett a legjobban. Az első hónap után, május elején megírtuk a félévközi vizsgákat a tantárgyakból, amit könnyedén lehetett teljesíteni. Az ezt követő hétvégén meglátogattam a családom, megmutattam nekik Ulmot, közösen elmentünk Stuttgartba a Mercedes múzeumba, majd közösen megindultunk haza Magyarországra, mivel ismét egy 2 hetes szünet volt. Ez nekem az itthoni egyetemen már vizsgaidőszakra esett, ezért

vizsgáztam, amiből csak tudtam. Elfelejtettem megemlíteni, hogy a félév során több helyre is ellátogattunk. Ilyen például a Stuttgarter Frühlingsfest, ami lényegében az Oktoberfest kicsiben, és tavasszal. Barátnőmmel kirándultunk a Fekete-erdőben, egy biciklitúra keretében. A német tőri csoporttal pedig Nürnbergbe látogattunk el, a Náci Párt székhelyére. Szakmai részről, voltunk gyárlátogatáson a Münchener Intelnél.

A szünetem után következett az utolsó hónap a suliban, ami kemény volt, mert a kinti tantárgyaimat is intéznie kellett, illetve az itthoniakat is, beadandó írás, stb.. Szerencsére minden tantárgyat sikeresen teljesítettem, sok munka árán, és június végére végeztünk a félévvel. Júliusban pedig egy másik projektmunka következett, így én július 31-én értem haza, tele rengeteg élménnyel, és barátokkal a világ minden tájáról. Elképesztő volt, bárcsak visszatekerhetném az idő kerekét! :)

Ha még kételyeid vannak, hogy belevágj, ne habozz kérdezni, szívesen a rendelkezésedre állok!

A következő e-mail címen tudsz elérni:

csabahorvath93@gmail.com